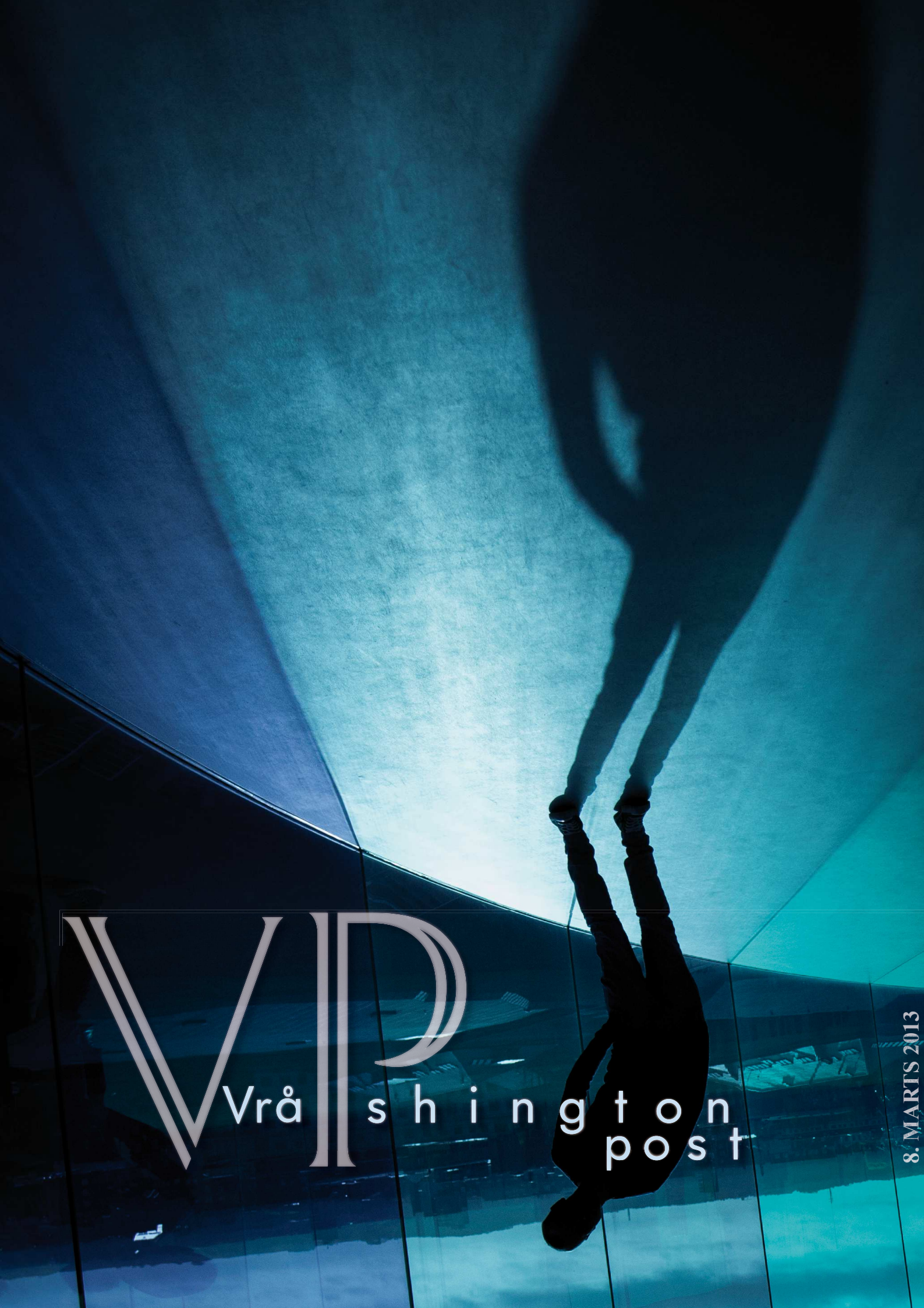

A person is hanging from a glass ceiling, their body silhouetted against the bright light coming through the glass. A large, dark shadow of the person is cast onto the glass surface above them. The scene is set in a modern building with a glass facade, and the overall color palette is dominated by deep blues and teals.

VP

Vrårshington
post

8. MARTS 2013

Velkommen til Vrashington Post

Vi har det bedst, når vi har det trygt. Og hvis der er noget, der er trygt, så er det højskoleliv.

Og det er en tiltalende tanke aldrig at forlade højskolelivet. Det er trygt, det er rart og det er hjemligt. Men at være på højskole hele livet er måske at presse citronen. Vi skal videre, siger de. Videre i systemet, siger regeringen. Videre i livet, siger vores forældre. Og de har ret. For selv om et højskoleophold er udfordrende

og spændende, kan man ikke komme uden om, at det er en osteklokke-tilværelse, vi befinder os i, hvor resten af verden nemt glider ubemærket forbi.

Og hvis der er noget, jeg nødig vil gå glip af, så er det verden. Jeg lider af rejsefeber. Rejsefeber i en sådan grad, at den nærmest føles uhelbredelig. Hvis jeg skal gøre mig noget håb om at afhjælpe denne udlængsel, er kuren simpel: Rejs, tag væk fra det vante en stund og vær verdensmand! Så afsted med mig - afsted til Schweiz. Og hvis jeg kunne bestemme, skulle jeg have været med flyet i går, så goodbye Ruth. Jeg er så klar!

Og hvor priser jeg mig lykkelig over, at der er så gode muligheder for at opleve hele verden i dag, også selv om vi er flade højskoleelever. Ud med Mallorca og alt for dyre solferier - couchsurfing er det nye sort. Og trust me on this one. Internetcommunities, som bl.a. couchsurfing.org vokser som aldrig før. Folk er ellevilde med at surfe rundt på fremmede folks sofaer i fremmede lande for ingen penge.

Jeg ved, at der sidder et utal af internetforskrækkede kritikere med en løftet pegefinger og dikterer skrækhistorier og belærer om, hvor galt det kan gå. Og til disse kritikere vil jeg bare sige: Prøv det! Personligt vil jeg til enhver tid foretrække at couchsurfe fremfor at gå hjem fra byen en fredag nat i provinsen. Mine erfaringer siger, at couchsurfer er en minoritet, som den generelle befolkning kan tage ved lære af. Åbentsindede, gæstfri og nysgerrige mennesker med appetit på livet. Så gem jeres pylleri væk og bliv couchsurfer - eller stil din sofa til rådighed, som 66-årige Ingelise Ethelberg gør (se side 16), for hvis ikke man selv kan tage ud i verden, må man få verden til at komme til én.

Jeg skal selv bo på en sofa i Schweiz, indtil jeg har mulighed for at leje et værelse. Glæder jeg mig? Ja. Er jeg nervøs? JA for pokker, jeg er nervøs! For uanset, hvor begejstret jeg er for selve idéen om couchsurfing, så kræver det en hel del nosser at forlade osteklokken, det trygge højskoleliv og forlade ens sociale netværk. Det er som at gå på en sti med trædesten, uvidende om den næste sten i rækken er sikker. Men man kommer aldrig til at vide, om den næste sten i rækken er sikker, før man står på den med begge ben. Så jeg tager chancen og træder på den næste sten. Jeg skal videre. Selvom det er skræmmende. Ud og finde et nyt sted, der er lige så trygt som her.

God læselyst

Kærlig hilsen fra redaktionen:

Laura Bech Søndergaard, Janus Ørbæk Holmgaard, Katrine Estrup, Alexandra Koczka, Ēriks Cīrulis, Patricia Thomsen, György Névery, Rasmus Olsen, Sarah Croudy, Maiken Schønning Bruun, Marie Petrine Fuglsang, Søren Georg W. M. og Laura Sadjadi.

- 6 Et besøg hos den skøre børnebogsforfatter Peter Mouritzen, der fortæller om sin nye digtsamling.
- 8 Mød den unge kunststuderende Søren Løth på Aros til en snak om kunst, Skriget og forskellen på Edvard Munch og Søren selv.
- 12 Endnu et afrikansk land er i oprør. Danmark er gået ind i konflikten i Mali. Politikeren Peter Duetoft giver sit syn på sagen.
- 14 Asylcenter i Vrå: Vi har besøgt Frode Larsen til en snak om, hvorfor han er kritisk overfor byens nye tiltag.
- 15 66-årige Ingelise er én af Nordjyllands ivrigste couchsurfere. Du er altid hjerteligt velkommen til at låne hendes sofa.
- 17 18-årige Gitte Marie elsker sko og ejer selv hundrede par. Men hun bruger dem altså også til at gå for Røde Kors.
- 18 Brevkasseskribenten René-Gert Kandt Filur svarer på alle livets spørgsmål. Hvordan kan det for eksempel være, at Laura Sadjadi bruger 11 minutter til at ryge en cigaret, når vi andre dødelige højst bruger syv?
- 20 Fra nedlagt toilet til populær frisørsalon. Interview med manden bag samlingspunktet på Vrå Højskole.
- 21 Fra øvelokale til scenen: Musikelever på Vrå Højskole run wild!
- 24 Har du tjek på tilværelsen? Læs dit horoskop og se hvad måneden bringer dig

soon in March

North Jutland

... music ...

live-koncerter.dk

Skråen: ORGI-E / KATO / BJØRN EIDSVÅG / JACOB TINGLEFF + CARSTEN ESKELUND / MADIS LANGER / HANS KNUDSENS PLADS / FALLULAH / USO / DANSER MED DRENGE

1000FRYD: STILETTOS + COLUMBIAN NECTIES / ICE CREAM CATHEDRAL / AFGRUND + MUMAKIL / LOW CULTURE / DANGERS OF THE SEA + SCHULTZ AND FOREVER / CLOUD RAT + RESURRECTIONISTS

Studerterhuset Aalborg: VINNIE WHO / PETER SOMMER / THE RAVEONETTES / FLØDEKLINIKKEN / MIKAEL SIMPSON / DÚNÉ

Aalborg Kongres Center: PROCOL HARUM + DR UNDERHOLDNINGSORKESTRET / LUKAS GRAHAM / AALBORG SYMFONIORKESTER / RASMUS SEEBACH / AALBORG SYMFONIORKESTER / KASHMIR

... exhibitions ...

www.kunsten.nu

Kunstbygningen i Vrå:
SÆRUDSTILLING: EFTER SURREALISMEN

Dronninglund Kunstcenter:
23. MARTS PÅSKEUDSTILLINGEN.

Frederikshavn Kunstmuseum:
BJØRN ERIKSEN "Den syvende bevidsthed" / JONNA PEDERSEN "Verden findes et sted" / ANN-KERSTINA NIELSEN / MARLENE NEUMANN / RUDOLF RIESS / HUA SHAOYING

KUNSTEN Museum of Modern Art Aalborg:
MICHAEL KVIUM - REAL MONSTERS / DANSK GRAFFITI

Kunstetagerne:
PETER MAX-JAKOBSEN OG TANJA KJÆRGAARD JENSEN

Kunsthall Nord:
JANE MARIA PETERSEN OG TINA UHRSKOV: NOGLE NØGLER

Skagens Museum:
STEDSANS: SKAGENS MALERNES LANDSKABER / MARIE KRØYER: DER SKAL MOD TIL AT HAVE TALENT

Utzon Center:
OPLEV FREMTIDENS AALBORG PÅ UTZON CENTER

Vendsyssel Kunstmuseum:
SØREN BJÆLDE: MUNDUS TINTINABULI - BJÆLDES VERDEN IMELLEM - METTE STAUSLAND OG ROBERT WOOD

D R Ø M M E :

Billederne herover er taget af de tre billeder vandt af Katrine vandt af medieskolerne. Her på disse sider vil vi bedste fra fotografi, kunst og elever. Vi håber at modtage skolens elever.

Så kom forbi vores redaktion eller billede.

get af Katrine Estrup.
om - prisen for bedste billedserie . Emnet var
prisen i den landsdækkende konkurrence udskrevet

i i de næste numre af VRÅSHINGTON POST vise det
nst eller fotojournalistik lavet af højskolens
age masser af gode billeder og fotografier fra

tion, når du har lavet det fantastiske fotografi

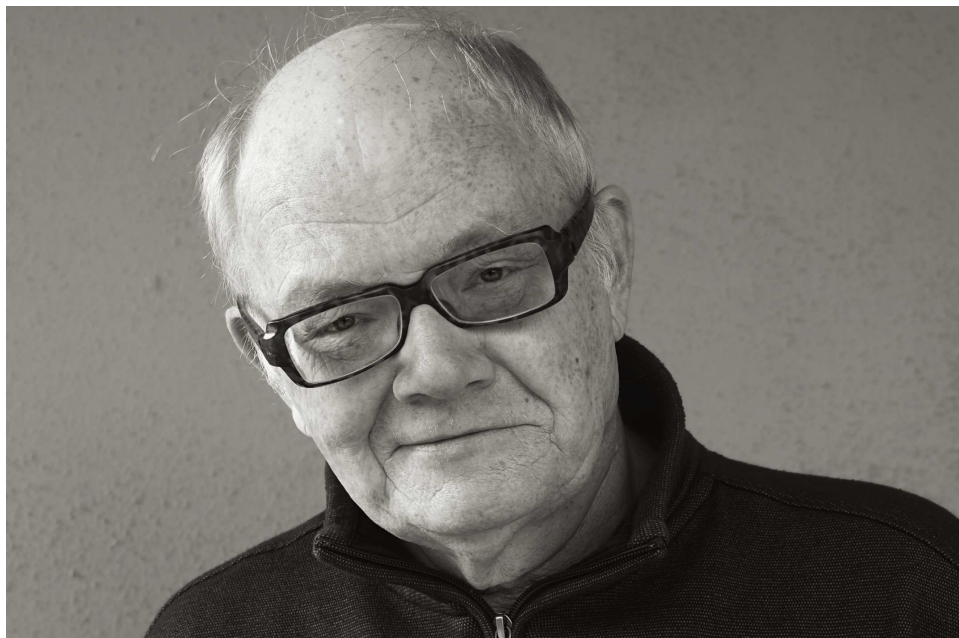
FROM THE

WORLD
OF **A r t**

Djævlén spiller klarinet om morgenen

Jeg møder djævlén. Folk fortæller mig, at han er morgensur og misantropisk. Umiddelbart viser han sig dog fra sit bedre jeg og inviterer mig til kaffe en torsdag eftermiddag.

ORD OG BILLEDER: Søren Georg W. M.

Jeg går ned gennem Vrå. En lille sørgelig provinsflække langt oppe i Nordjylland. Jeg skal interviewe en ældre herre kl. 14.00. Jeg er nervøs.

Kulden skærer i ansigtet, og mine fingre fryser så meget, at jeg er ved at tabe min smøg. Jeg står på gaden og kigger op på et stort gult hus. Der bor han. Jeg skodder min smøg og går om bag huset for at finde en dør. Jeg banker på, og en dame i 60'erne åbner smilende. "Kom ind, kom ind," siger hun og viser mig ind i en hyggelig dagligstue. Jeg bliver budt på en kop te, mens jeg venter på, at herren i huset slutter en telefonsamtale.

På væggen hænger han så.

"Nå så du har fået øje på Peter? Det blev jo malet til hans 50 års fødselsdag. Det er faktisk en ret sjov historie. Jeg ville tage fusen på Peter, så jeg ringede til vores gode ven Poul Anker Bech og spurgte, om han ikke kunne male et billede til Peters fødselsdag, og det ville ikke gøre noget, hvis Peter selv var med på billedet. Det gjorde Poul Anker så, og jeg fik godt nok taget røven på Peter. Men efter vi havde haft det hængende lidt, sendte vi det tilbage, for Peter syntes ikke, han kunne have sig selv hængende på den måde, hvis der nu kom journalister eller lignende på besøg. Så lavede Poul så lågerne, som hænger her på siderne, så man kan folde dem sammen. På højre side kan du se vores gamle beagle Rikke og på den anden side katten fra Alice i Eventyrland Lurifax. Når man lukker lågerne sammen, er der et nyt billede, som er fra en af hans gamle romaner."

Pludselig står forfatteren Peter Mouritzen foran mig. Vi giver hånd og hilser høfligt på hinanden. Han har et godt håndtryk. Han byder mig hen i en behagelig stol i sofakrogen. Han slår sig ned i den modsatte side af det lange ovale sofabord. Han er slet ikke så skræmmende, som jeg var blevet advaret om. Han ligner mest af alt en hyggelig bedstefar.

Jeg forklarer ham, at jeg jo ikke er nogen rigtig journalist, men at jeg for nylig har læst hans

digtsamling og gerne vil møde manden bag bogen. Han spørger ind til livet som ung storbyenneske, der er havnet i en landsby i det mørke Nordjylland, til højskolelivet og hvad der hører med. Han virker næsten lige så interesseret i mig, som jeg i ham.

Min klarinet

Klarinet
spiller jeg ikke mere

til min konfirmation
fik jeg en B-klarinet af mine forældre
måske var det min fars håb
at jeg skulle blive noget ved musikken
i et marchorkester
som en slags surrogat
fordi jeg nok ville kasseret som rigtig soldat

jeg øvede mig også flittigt
havde en lille nodeholder
i form af en lyre
der sad fastklemt helt ude ved klarinettens
tragt
som en pincenez

da jeg var nærsynet
var det en lang vej ud af takt
når jeg marcherede i de gule spejderes flok
så forbandet hurtigt kan Sousa være

at man er nødt til at ile forud i nodebilledet
uforvarende
trådte jeg op i trommernes geled
og blev vist på plads igen af en gestikulerende
stortrommeslager

jeg opgav den lineære march
og begyndte at spille kammerjazz
anskaffede mig et faststående nodestativ
og blev ganske habil til synkoper
mit fodslag kom præcist
nu
marchmusik
er en march på stedet
og når de gode gamle negermusikere i New Orleans
bragte en kær kollega til graven
spillede de høfligt i tempo med sørgetoget

*Ashes to ashes
and dust to dust...*
men smed tøjlernes og blev gevaldigt
swingende
i det øjeblik kisten var kastet
oh
didn't he ramble...

senere fandt jeg et nodestativ unødvendigt
som rygrad havde jeg en bassist og en
janitshar
improviserende
gav jeg los
og spekulerede ikke længere på mit fodslag
det var inde i mit hoved nu

på grund af en pige
solgte jeg klarinetten
vi gik i byen og soldede pengene op
flettede fingre
indtil hun tog sig den frihed
at danse ud med en *cool cat*
der kunne finte med begge hænder
pludselig var hun som tryllet væk
og mens jeg løb sammen med min
Limfjordsporter
gik hun nok hjem med ham og blev gravid

*Ashes to ashes
and dust to dust
show me the woman
a man can trust*

jeg husker ikke hvad hun hed
men af og til savner jeg min B-klarinet
så vidt jeg erindrer
havde den en blød og dyb melankolsk tone
som jeg sjældent ramte
og ikke har fundet siden

"Din klarinet. Hvor meget fik du for den?"
spørger jeg og refererer til digtet *min klarinet*.
"Jeg kan ikke huske, om jeg rent faktisk solgte
den. Det er jo et digt så ..."
"Ved du så, om hun blev gravid?"
"Nej, men jeg har stadig en klarinet."

Homo Monk

Hver gang Monk satte sig til klaveret
spillede han
som havde han netop opfundet det
med en tøvens
sikre søgens
puls
af et præcist gehør
således påbegyndes
burde vel egentlig også
hver ny dag

Jeg spørger ind til digtet Homo Monk, som er
slutdigtet i samlingen. Jeg fortæller ham, at jeg selv
er glad for jazz, og at Thelonius Monk er en af dem,
jeg beundrer en del.

"Jo, folk mente jo, at han var en dårlig musiker,
lige indtil man fandt ud af, at han faktisk var
lidt af et geni," siger Mouritzen og forklarer,
at han jo var ret så nyskabende i sin tid, og at
digtet ligesom Monk skal være nyskabende
hver dag. Der skal søgen og leg ind i vores
hverdag, ligesom når Monk spiller på klaver.
Gud og Fanden er to karakterer, han bruger
en del i sine digte. Jeg er nysgerrig på at høre,
om han egentlig er religiøs eller ej. Både hans
digtsamling og samtalen ind til videre tyder på,
at han er for begavet til at være religiøs.

Han er ikke religiøs, siger han, men finder Gud
og Fanden ret så interessante skikkelser. Både
set som religiøse karakterer og som symbolske
figurer i kunst af forskellige arter.

Dævlén

Morgen. Man ser sig i spejlet
og ligner et flystyre – et skibshavari.

Nattens marer med røve som fjæs
til sammenligning stramajbroderi

Dagen der dæmrer, skæbnens skaktræk,
guderne lur, hvor man end går,

og rækker man dævlén i spejlet sin tunge,
æder han en med hud og hår.

God morgen. God morgen. God morgen.

Han nævner blandt andet filmen *The Usual
Suspect*, hvorfra citatet "The greatest trick the
Devil pulled was convincing people he didn't
exist." Vi bliver enige om, at det er et ret så
fantastisk citat, og Fanden har gjort et skide
godt stykke arbejde. Ingen af os tror i hvert fald
på ham.

"Er du Fanden om morgenen?" spørger jeg og
hentyder til åbningsdigtet "Dævlén."

"Tja måske," svarer han. Han har aldrig
været et a-menneske, men heller aldrig et
b-menneske. Før i tiden sad han ofte til langt ud
på natten med sin pibe og lyttede til jazz. Den
tid er desværre ovre, efter han fik en blodprop
for et par år siden. Hans læge skar det ud i pap
og sagde, han ville dø, hvis han fortsatte med at
ryge.

"Jeg kan godt mærke, at jeg har sværere ved at
koncentrere mig, når jeg sidder og skriver. Jeg
mangler min pibe. Der er en cirkelbevægelse,
når jeg ryger pibe. Fra min mund, til min hånd,
og så videre rundt i armen. Det bliver ikke
længere så umiddelbart at skrive."

Jeg synes, han bliver et mere og mere interessant
menneske. Det bliver skide godt det her.

Kapitalistens drøm

I drømme ejer jeg verden

når jeg spadserer i mine
smukke byer løfter borgerne
deres hatte til glade hilsener

jeg smiler høfligt tilbage men
en nat står jeg stille og
bekendtgør at verden snarest
bliver sprængt i luften:
den kan ikke længere betale sig!

alle flæber og
trygler om nåde
alle har koner og børn og husdyr så
jeg må skrue forretningsbissen på
det hjælper

jeg vågner med
en hård latter.

Han er ikke kapitalist, fortæller han, så det
må være ironisk. Da han var ung, var de alle
socialister eller kommunister. De var alle 100%
sikre på, at deres politiske overbevisning var
den rigtige, og alle andre var forkerte. Det var
ikke særlig klogt set i bakspejlet. "Det er ikke
sundt at overbevise sig selv om at alle andre
tager fejl." Han kunne godt lide at smide anarki
ind i diskussionerne. "Der mangler lidt anarki,"
siger han og smiler lidt provokerende. Jeg
smågriner og smiler tilbage. Nu synes jeg rigtig
godt om manden.

Peter forsvinder et øjeblik og kommer tilbage
med to bøger, som han skriver en kort hilsen i,
hvorefter han forærer dem til mig. Jeg tager
nogle billeder af ham i stolen, inden vi runder af.

Jeg går rundt om hjørnet, ruller en smøg, mens
jeg smiler stort. Jeg tænder smøgen og griner
højt.

Det sidste skrig

23-årige Søren Løth, kunstelev på Vrå Højskole, har et meget klart billede af, hvad der er god, og hvad der er dårlig kunst. For ham er kunst dødelig alvor. Vi tog med ham til Aros i Århus for at se, om udstillingen med Edvard Munch kunne stille ham tilfreds.

ORD: Maiken Schøning Bruun
BILLEDER: Katrine Estrup

"Nederen," mumler Søren.

Foran kunstholdet går en ottende klasse og fjanter. Han venter tålmodigt på, at de er gået videre, så han kan komme til at nærstudere malerierne.

Søren fortæller, at han lagde mest mærke til hans måde at arbejde på, da han er meget betaget af selve håndværket i kunsten.

"Hvis jeg ser noget, der er malet abstrakt, så tænker jeg okay fair nok, det tog ham fem minutter at lave.

Men hvis man tager på det kongelige og ser nogle af de portrætter, der er lavet der, så ved man jo, at der er blevet lagt fire, fem, sekshundrede timer i det, og det for mig er fascinerende, også synes jeg virkelig, at det er håndværk."

Søren tegner ikke kun som en hobby, det er noget, han gerne vil noget med. Han forsøger hele tiden at blive dygtigere ved at øve sig og tegner stort set hver dag. Han mener, at det ikke er vigtigt, hvor i verden man befinder sig, men det, der er vigtigt, er, at man tegner og

tegner og tegner og bliver bedre til at se sine fejl og finde en måde at løse dem på. På trods af at Løth og Munch's kunst og formål er så forskellige, synes Søren alligevel, at det gav ham en masse nye ideer og ny inspiration.

"Munch maler meget personlige følelser, og det kan man se i hans kunst. Når Munch maler sig selv med ind i billedet, er han altid meget mørk og dyster, som om han har noget, der gør ondt indeni, og det er ikke tilfældigt, at han har valgt at gøre det på den måde," siger Søren, som selv tegner fotorealisme. For Søren er det meget vigtigt, at det han tegner, ligner virkeligheden, han vil tegne, det han ser og ikke ændre på det.

"Når man vil tegne fotorealisme, skal man kunne koble sin venstre hjernehalvdel fra, fordi det er den, man husker med. For eksempel hvis man skal tegne et æble, vil de fleste kigge på æblet i to sekunder og så bare tegne æblet, men ikke det æble man lige har kigget på, fordi alle ved, hvordan et æble ser ud, så derfor vil man typisk bare tegne, som man husker et æble," siger Søren.

Han anbefaler, at man husker at tænke over det, når man tegner for eksempel portrætter, for hvis det skal ligne den person, du tegner, må man ikke have sin egen idé om, hvordan

et ansigt ser ud, for så vil det ikke komme til at ligne den person, man tegner. Man skal kun tegne det, man ser, og det kan være meget svært at forholde sig til, mener Søren.

"Det fedeste er, når man virkelig begynder at grave sig ned i et eller andet, og så før man har set sig om, er der lige pludselig gået 4-5 timer, det er det der med venstre hjerne halvdel, som man for eksempel også bruger til at styre tid, så idet at du kun bruger din højre hjernehalvdel, så kan du ikke føle tid, så

det kan nærmest blive meditationsagtigt, man ryger fuldstændig ind i en anden verden."

Søren har flere gange oplevet, at han i kunsttimerne bare har siddet og tegnet, og pludselig er der kun fem minutter tilbage af timen. Det er det, han synes, er noget af det fedeste i kunsten.

Efter tre timers intens kunstoplevelse forlader Vrå Højskoles elever udstillingen. "Helt sikkert," siger Søren på vej ud af døren. Allerede inden Randers er Søren dybt begravet i en tegning, én af sine egne, vel at mærke.

The Mali conflict

Latest update

Barack Obama provides a drone base

Since the invasion of allied forces mostly consisting of French and Malian soldiers, the Islamists have been pushed away from the cities and are hiding in the mountains not far from border with Algeria. Francois Hollande has stated that this is the final phase of the conflict. Even though USA is not taking a part in active warfare, Barack Obama has announced that USA will help allied forces in Mali and send 100 specialists to Niger to build a drone base. Drones are unarmed aircrafts which are used for surveillance and reconnaissance of enemy territories.

Belmokhtar killed

Even though bits of Mali are still controlled by Islamists, two main Al-Qaeda figures are reported to have been killed. Mokhtar Belmokhtar, one of the most wanted men in the world, was the mastermind behind Al-Qaeda hostage capture in Amenas gas plant in Algeria where 39 of the hostages were killed including 5 Norwegians.

Furthermore, allied forces have eliminated another Islamist. Abdelhamid Abu Zeid, is said to have been the main and most ruthless leader of Al-Qaeda faction in North Africa.

FROM THE

W o r l d

Mali

Another post-colonial territory on it's way to democracy

Ethnically and socially tensioned Mali struggles to keep the country's north from seceding and becoming a new playground for radical Islamists.

WRITTEN BY: Ēriks Cīrulis

The background

Once, one of the greatest empires in West Africa, Mali is currently one of the poorest countries in the world with half of the population living with only 1,25\$ a day. Since Mali adopted Islam in 14th century it's capital was the south-western centre of Islam and Arab slave trade til French colonization in 19th century. It has always been a multi-cultural country and currently most of it's population are black tribes living in the fertile south and nomadic Arabs-Berbers (Tuaregs) living in the north which is part of Sahara desert. This racial and social divergence created large ethnical stigma which is one of the main reasons for current conflict in the state.

Inside of present day Mali slavery existed for many centuries and held a significant importance of economy for Tuareg people. After the fall of Mali empire in 16th century slave raiding and trade increased a lot with territory of Mali being the main slave trade point in whole West Africa. The sale and trade of slaves was regulated by Islamic laws which made it legal and „completely normal“ business prior French colonization.

In late 19th century France gained control of the region and Mali was incorporated in French Sudan. In 1903 French administration stopped to use word „slave“ as a category, which means that slave status couldn't

be used anymore to decide legal status or property issues. The French helped slaves to leave their masters and settle elsewhere by creating new settlements and digging wells, which 1/3 of the slaves did. Unfortunately, remaining 2/3 didn't or couldn't settle away from their masters. Since beginning of French colonization the Tuareg people have resisted to change their way of life where people are divided into special hierarchy where blacks were always slaves. Even with given effort the French administration didn't end their misery. The situation changed after WW2 when France introduced new constitution which allowed the colonies to be self governing within being under French rule. With this effort a political party called Sudanese Union – African Democratic rally came to prominence. They encouraged the slaves to take away their herds and leave slave masters. This resulted in violent clashes between the two sides.

In 1960 Mali officially gained independence and the first president Modibu Keita made abolishment of slavery as his primary issue. Slavery was officially banned but many people came back to their masters because of limited economical possibilities they had. Even though liberation was started, it all stopped in 1968 when militarists seized the power which led country to be under dictatorship and one-party

rule for 23 years. In early nineties Mali finally had it's first democratic multi-party elections. During this period Mali was regarded as one of the most stable countries in whole Africa. This all was interrupted in beginning of 2012 by Tuareg rebellion and coup d'état in March 2012. Currently the state territory has no government that can enforce order and is a war ground for French and it's allies against Islamists. These days it is estimated that there are still 200,000 slaves and 800,000 descendants of slaves in Mali. Since the Tuareg rebellion they are people who have it the worst because they are the most unprotected social group in Mali. Old scores are being settled and previous slave masters can be seen between the rebels. Both government loyalists and Islamists suspect them first in supporting the other side. In January 13, after request from Mali government and African states the French launched operation Serval to free the country from Islamists and rebels. Currently, most of the territory has been recaptured but the Islamists have switched to guerilla warfare and are hiding in northern parts of the country. It can turn out to be very challenging to eliminate them but French president Francois Hollande has set up aim to do it until March 2013.

„We shouldn't be scared”

62 year old politics veteran and democratisation expert Peter Duetoft tells about causes and possible future of latest hot spot in the world – Mali.

WRITTEN AND PHOTO BY: Ēriks Cīrulis

Duetoft's first experience with Mali was 20 years ago when he visited Tuareg refugee camps who because of Sahara desert expansion were pushed south of the country to black Malian inhabited regions. For centuries Tuaregs had more social and economical advantages than black Malians, Tuaregs treated black Malians very badly. Being in the big refugee camp he could really see that now situation changed the other way around. Tuaregs were rejected and they needed to be paid back. According to him, reason for the conflict is the social, cultural and especially ethnical problems.

How important for Europe is it to be involved in this conflict? How big a threat do the fanatical Islamists hold for Europeans?

groups. **You can see it - first Tuaregs started to support Islamists because they thought they could fight together for independence, but suddenly they split because Tuaregs were not very keen in implementing Sharia laws in captured areas.**

That is the fundament of conflict and right now it's a regional conflict. Talking about Europe taking part in it, frankly speaking there are two things. Everything happening in the old colonies – the French will intervene, that's an old tradition and they still look after the ex-colonies as their responsibility. Of course, they respect their independence but they have special relationships. It has changed now, but 15-20 years ago there was a special treaty regarding

countries. But on the other hand it would get quite difficult for Europe if it suddenly got a Islamic center just south of our borders. Because if they are holding in southern Algeria and northern Mali, getting stronger, of course it will be a security risk for whole North Africa. And if something is happening there, it's quite close to Europe.

Why did Denmark decide to send military help of two transport planes as well as 12mio DKK?

When the Cold War ended, Denmark changed it's foreign policy. For many years Denmark was very passive and neutral, we believed that everybody should do the job themselves and even as a member of NATO we didn't do so much. After the fall of the Berlin Wall it suddenly changed and there was a new line in Danish policy stating that we need to have

Now that everybody is talking about the Islamists - I think that they have used that situation to get some non-Islamists to support them in doing something. In my opinion this is a result of a nonresolved social problem between these two ethnic groups. And of course, this has been influenced by the Arabic spring but originally I think it's a question about the fight between these two ethnical

ACP (African, Caribbean and Pacific) countries called Lomé convention which granted these countries better trade conditions with Europe and a lot of other things. Most of these countries were French ex-colonies. It was a demand from France in the European Community that their former territories have to be in a special position - France has economical and cultural interests in these

a more active role around. You can see it – we took part in Bosnia, Kosovo, Afghanistan, Libya and so on. **And in my opinion this is simple, a Hercules airplane won't change the war, but it shows a signal that we have solidarity with our friends and EU.** But I'm quite sure that you will not see Danish battle troops in Mali. The help is simple and quite

undangerous but it shows our loyalty.

So Denmark is not ready to send it's troops if the conflict takes longer time?

No. And there are many good reasons for that. Biggest one of them is public support and I think that the Danish people are tired of the war in Afghanistan. They don't need a new one. Secondly, it costs too much, we can't have our soldiers all over the world as long as we are taking part in Afghanistan war.

Even though France and allies have retaken most of the towns the Islamists are still hiding in the northern part. Is there any chance for Mali to become a second Afghanistan?

It is possible. The situation is very challenging as you can see in Afghanistan. They are hiding in mountains, hiding in public and have some supporters. It is guerilla warfare and professional armies have big problems finding guerillas. I know it's a long solution but in my opinion the only way is by showing people that they can get better living conditions and get more social benefits of peace so they will be more reluctant in supporting Islamists but it will take a very long time. We failed in Afghanistan because we changed our strategy too late. You need to go in and support a change in the society, to show that you are not just going to shoot people. If they don't see that you do something good it is a reason for choosing the other side. If they don't get the

support of the public eventually they will lose but it is a battle that can take a very long time. **France already has soldiers patrolling streets. Since Denmark's part in the conflict, are there any risks for Danish citizens?**

Of course, there are risks. But we have had them already when we entered Iraq and Afghanistan. But I'm not scared, I think we are doing the right thing. If we become scared of the terrorists it means that they have already won. This is another discussion and I could talk about it another hour because this is a democratic problem. The question is, how much can you defend yourself when you have surveillance cameras following us 24 hours – is it correct in a free society? Of course, there are many dilemmas but I'm not scared. When I was working in many Central Asian muslim countries just after the cartoon crisis everybody hated the Danes. I know some Danes who were scared to tell that they were Danes and pretended to be Dutch or Finnish but I have always told that I'm a Dane and I have never had any problems, never. There are always places where I know I'm not going to go but such problems exist all over the world.

Is Denmark and it's people ready for a possible wave of refugees from Mali?

Yes, but not without a fight. Many people are very sceptical of refugees especially after 9/11

but in general people understand. We need to be a tolerant society and help others. There are many discussions but I can feel that many people understand it. There are only ~6000 people annually asking for asylum in Denmark compared to 30,000 in Norway and 60,000 in Sweden. With public discussion it can be resolved but I don't think there will be any refugees from Mali. Most of them will go to neighbouring countries or France.

Bluebook: Peter Duetoft

Historian who at the age of 20 went into politics. For many years he was a chairman of Centrum-demokraterne, a political party, which does not exist anymore. For two years Peter was a member of the EU parliament and from 1988 - 2001 a member of Folketinget where he was chairman of the finance and budget committee as well as chairman of the foreign policy committee for two years. As he states himself foreign affairs have always been a main issue for him. Since leaving parliament Peter Duetoft took part in many EU and UN democratisation projects, visiting countries who seek democratisation, as for example, Mali. Currently he is a member of the city council in Hjørring representing Socialdemokratiet.

Den politiske møbelpolstrer

På borgermødet den 7. februar 2013 gjorde én mand sig især bemærket. Han argumenterede imod placeringen af et asylcenter i midten af Vrå. Hans navn er Frode Larsen.

ORD: Rasmus Olsen
BILLEDER: Eriks Cirulis

Det er torsdag. Der har længe været opsejling til debat, diskussion og idéudveksling. Tre hundrede mennesker er mødt op, heriblandt flere lokale, og også nogen udenbys. Men hvad er det for en diskussion, der kan udlede nok energi til at forsyne samtlige distrikter af København de næste halvtreds år? Ganske simpelt:

Skal plejehjemmet Møllegården, ved siden af Vendsyssel Idrætscenter, laves om til et asylcenter eller ej?

„Jeg vil gerne møde de forældre, der har mod på at lade deres sønner og døtre gå forbi asylcenteret uden opsyn!“

Der blev præsenteret idéer, argumenter og modargumenter, hvoraf størstedelen gik på at rykke asylcenteret længere væk og beholde Møllegården. Debatten ryger vidt omkring, men falder altid tilbage på samme punkt; indvandrere og deres kultur kontra vores egen, og den underliggende frygt for at blive skubbet ud af det samfund, vi har været med til at bygge op.

Frode Larsen var én af de første, der satte sig imod asylcenteret på borgermødet, og han var også en af de første, der skrev under på underskriftsindsamlingen for at standse udbygningen af Møllegården og indkvarteringen af indvandrerne.

„Nu er det jo ikke, fordi jeg er racist, faktisk er én ud af syv medarbejdere i mit firma af anden etnisk oprindelse. Og de er faktisk nogle af de højst lønnede i firmaet.“

Frode Larsen har i 20 år drevet polstringsfirmaet, FL.BUUR, og to af hans højst lønnede medarbejdere kommer fra Bosnien, nemlig ægteparret Sammi og Samir. De har arbejdet for ham næsten lige så længe, som han har ejet firmaet. Og selvom Frode aldrig har oplevet nogle problemer med sine bosniske medarbejdere eller andre indvandrere, vil han alligevel ikke have asylcenteret i Vrå. Og ifølge ham er det bosniske ægtepar enig med ham i, at flere indvandrere til byen er en dårlig idé.

Men som forretningsmand må han da kunne se den åbenlyse fordel? Angiveligt vil butikkerne i byen profitere med op til 9-10 millioner kr. Arligt.

„Penge er ikke alting. Men hvis vi skulle hjælpe asylansøgerne, så har jeg en bedre idé end flere asylcentre,“ mener Frode Larsen.

Ifølge Kristina Rosado, specialkonsulent i Udlændingestyrelsen, vil der komme op til 6000 nye asylansøgere i løbet af 2013. Det er et problem, for ifølge Frode Larsen er Danmark inde i en kritisk økonomisk periode lige nu, og sådan som han ser det, så har vi i forvejen problemer med at skabe ledige job, sørge for ordentlig lægehjælp på de offentlige sygehuse, og i det hele taget holde økonomien stabil. Frode Larsen er uenig i, at vi har brug for flere asylcentre. Man kunne bruge de pladser til så meget andet, såsom skoler eller legepladser til børnene.

Men dertil har Frode Larsen et forslag:

„Hvorfor ikke tage derned og hjælpe dem? De kommer jo herop, fordi de har mistet alt. Lad os da for pokker give dem det tilbage.“

I stedet for at lade asylansøgere komme til Danmark, hvad så med at sende nogle arbejdere ned for at bygge hjem til dem dernede, og hjælpe de små byer med at komme på fode? Hele idéen tager udgangspunkt i, at vi ikke har nok jobs i Danmark til vores befolkning lige pt. Men ved at skabe en ordning med de lande der sender flest asylansøgere op til Skandinavien, så sender man både folk i arbejde OG hjælper med at styrke de internationale diplomatiske bånd. Vi skal selvfølgelig ikke smide dem ud, som kommer her for at skabe et bedre liv for dem selv og for Danmark i det hele taget, for det er mennesker, som Frode Larsen har en dyb beundring for. Men folk, der klager over vores land, når de bare tager imod bistandshjælp, skal ud.

Læg verden i din sofa

Fænomenet Couchsurfing startede med én mands behov for en sofa i Island. I dag er det en rejseform, som 5 mio. mennesker har taget til sig. Og så er det oven i købet gratis.

ORD: György Névery og Patricia Thomsen

Hjemmesiden Couchsurfing er baseret på ideen om at rejse ved at overnatte hos mennesker, som tilbyder sin sofa eller anden soveplads. Generelt bliver gæsten boende i et par dage indtil, at gæsten flytter videre til at låne sofaen et nyt sted. Konceptet blev opfundet af amerikaneren Casey Fenton tilbage i 1999. Ideen opstod efter, at han havde fundet en billig flyafgang fra Boston til Island. I sin søgen efter billig overnatning på Island e-mailede Fenton 1500 elever fra Island Universitet, med spørgsmålet om hvorvidt at han kunne bo hos en af dem. Han modtog mere end 50 tilbud om overnatning. Over de næste par år udviklede Fenton hjemmesiden Couchsurfing sammen med et par venner, og gjorde projektet til en offentlig hjemmeside i 2004. Det blev over et par år et hurtigt voksende projekt, som i dag har mere end 5 mio. medlemmer. Couchsurfing er gratis at tilmelde sig og være bruger af.

Sammenligneligt med andre sociale netværk sider giver medlemmerne information samt billeder af dem selv, og som et ekstra også information om den overnatningsmulighed eller andet de tilbyder. Det er nemlig sådan, at det på Couchsurfing.org også er muligt at tilbyde gæster en middag, information om pågældende by eller andet, som kunne være til interesse for gæsten. For værten er "betalingen" at have en fornøjelig tid eller at få nye venner. Det er dog også almindelig praksis, at gæsten medbringer en gave, forbereder et måltid, fralærer sig et talent eller simpelt fortæller om sit oprindelsesland. Det sker også ofte efter gode besøg, at gæsten inviterer værten hjem til sig. Couchsurfing er i bund og grund et socialt netværk, hvor det vigtigste element er at møde nye mennesker og imens lære nye ting om det sted, som man besøger. Jeg foretog et lille research i

Nordjylland, hvor der er omkring 1000 mennesker skrevet ind i systemet. De fleste kom fra Aalborg, Frederikshavn og Hjørring, men selv i en lille by som Brønderslev, var det muligt at finde mennesker, som låner sin sofa ud. Desværre er der ingen mennesker fra Vrå tilmeldt Couchsurfing. Aldersmæssigt dækker hjemmesiden et bredt spektrum; fra teenagere op til 73 år af alder. 80% af medlemmerne er under 30, men et overraskende stort antal er over 50. Der findes 8 medlemmer i alderen over 60. Alt i alt er mere eller mindre alle er velkomne hos Couchsurfing. Hvor alle er velkomne, er der dog forskellige årsager til at mennesker over hele verden tilmelder sig denne hjemmeside. For mange handler det om at finde gratis overnatning, for andre om at tilbringe tid med lokale og for nogle en god måde at møde nye venner på.

Facts

Antal af aktive og inaktive medlemmer af Couchsurfing:

I 2004 var der lige over 6,000 medlemmer, i 2005 var antallet oppe på lige under 45,000, i oktober 2011 havde hjemmesiden mere end 3,000,000 medlemmer. I dag har siden over 5,000,000 medlemmer i 97,000 byer.

Fordele:

- gratis overnatning
- private guider med et unikt program (private selskaber, baggrunds-historier fra en lokal, osv.....)
- fornøjeligt selskab med lokale gastronomiske og kulturelle oplevelser

Ulemper:

- sommetider vil gæsten møde ringere kvalitet af overnatnings betingelser
- alt skal tilpasses værtens program

Antal af Couchsurfers i Nordjylland:

Totalt er der omkring 1000 Aalborg har mere end 800 Hjørring omkring 40 Frederikshavn omkring 40 Brønderslev 9

Still lying strong

Sofaindbyderen Ingelise Ethelberg på 66 år, har åbnet sin eventyrlyst ved at byde coach surferne velkomne på den cyklamenfarvede sofa hjemme i Løkken.

ORD: Katrine Estrup
BILLEDE: Katrine Estrup

Hvor mange har du haft sovende på din sofa?

Åh, det ved jeg ikke... Jo, det er nok under 20, for jeg har kun gjort det i godt et år og de kommer jo næsten samtidig, sådan hen på efteråret. I september havde jeg rigtig mange, de skulle til Norge og se midnatssol og nordlyset.

Er det meget forskellige mennesker?

Ja! Jeg har haft et par kinesere fra Hong Kong og så har jeg haft en canadier og nogle franskmænd, polakker, italienere og en nordmand. Jeg har også haft en dansker og en glaspuster, der skulle over og have et 14 dages kursus ved en kunstner ude i Lønstrup.

Har du haft coachsurfer, der har overnattet flere dage?

Ja, jeg har haft nogle, der har overnattet i tre dage, meget mere vil jeg ikke op på.

Hvad har din sjoveste oplevelse været?

Altså sådan sjov og sjov, det er jo ikke sådan sjov ha ha. Men én af de bedste oplevelser, det var, da jeg havde besøg af det par fra Hong Kong. De ville gerne til Skagen og var meget interesseret i malerkunst og det er jeg også. Så vi lavede en tur til Skagen, og så tog jeg en veninde med og så var vi inde på Skagens Museum, og bagefter var vi ovre på Brøndums og drikke chokolade og spise usunde kager, det smagt DEJLIGT. Så gik vi ned på havnen og købte fisk, og så lavede de mad til mig, og det var dem, der købte fiskene og lavede maden. På kinesisk manér. Det smagte så vidunderligt.

Har du haft nogle dårlige oplevelser?

Næ, overhovedet ikke. Slet ikke, men jeg havde en sjov oplevelse engang, en rigtig sjov en, det var første gang jeg selv skulle ud og coachsurfe. Min datter skulle begynde på Kunstakademiet i Trondheim. Hun kunne ikke have det hele med i flyveren,

og så kørte jeg op med et læs til hende. Bilen var godt fyldt op med alle mulige madvarer, for de er jo dyre i Norge. Jeg beklagede mig lidt over, at det var dyrt at bo på hotel, så siger min datter: 'Du kan jo couch surfe'. 'Nå, hvad er det for noget?' Og så forklarer hun hele konceptet, og at det ikke koster noget. Jeg fandt så en couchsurfer, der boede i Oslo. Hun hed Joan, og hende tog jeg så ind til, og jeg havde sådan et par cyklamenfarvede cowboybukser på og en cyklamenfarvet t-shirt. Døren gik op, og der stod en kvinde på højde og alder med mig. Hun var ligeledes gråhåret og iført cyklamenfarvede cowboybukser og cyklamenfarvet top. Så stod vi der. Det er bare løgn, sagde vi, og så grinte vi. Da vi så kom til at snakke, fandt vi ud af, at vi begge to var lærere, vi spillede begge to golf, og vi har begge to stået meget på ski og vandret meget i Norge fra hytte til hytte, både sommer og vinter. Altså vi havde bare så mange fælles berøringspunkter. Og da jeg kom ind til hende, så stod der sådan en buddhafigur, og jeg har nøjagtig den samme. Det var virkelig mærkeligt.

Har du selv coachsurfet?

Jeg har kun prøvet det den ene gang, men det er grunden til, at jeg har valgt at åbne mit hjem. Jeg føler, jeg gør noget til gengæld, og jeg kan godt lide sådan noget med, at man udveksler goodwill, knowhow og gæstfrihed.

Har du haft gengangere?

Nej, men jeg har haft nogle, der sagde, at de gerne ville komme igen, og at jeg var velkommen til at komme og besøge dem. Så ja, jeg kan jo komme til Hong Kong og bo gratis.

Når de så er her, laver du så mad til dem?

Altså det behøver man jo ikke, men jeg skal jo have mad alligevel, og ... ja, så får man en snak og så

sidder man og snakker over en flaske vin resten af aftenen, så det er jo vældig hyggeligt. Der var også en pige, der kom, fordi hun skulle op og se Nordlys, Hun lavede den fineste mad. Jo, hun var fra Schweiz, men hendes mor var fra et eller andet sted i Afrika, så hun lavede mad, ligesom de gør dernede.

Hvor gamle er dine coachsurfer typisk?

De er alle ældre. Der var engang én, der var på alder med mig selv, og han havde sin søsters veninde med fra Polen. De kørte rundt i et gaaaammelt folkevognsrugbrød, og så kom de her forbi, men de ville så ikke overnatte her alligevel, men de ville have overnattet i folkevognen herude på vejen eller i min indkørsel og spurgte, om det var i orden, og om jeg kunne give dem nogle gode råd med hensyn til at rejse på den måde i Danmark, og så fortalte jeg, hvad jeg vidste om det. Jeg har nemlig også selv rejst rundt på den måde, altså i campingvogn, ikke.

Jeg er også blevet inspireret af, at jeg selv har rejst meget, og jeg har rejst primitivt. Det er i telt, udenfor campingpladser og det er i snehuler om vinteren, når jeg skulle op og stå på ski. Det er uden brusebade og toilet. Jeg gør det selvfølgelig ikke så meget mere. Jeg er blevet lidt for stiv.

Vil du blive ved med at være en del af coachsurfing?

Ja absolut. Så længe jeg kan holde til det.

Kunne du finde på selv at tage ud og coachsurfe i et fremmed land?

Man skal jo heller ikke leve et liv i skræk, så får man jo ikke levet ordenligt. Det er spændende at coachsurfe og tage imod.

Røde Kors i stiletter

Gittemarie Uggerhøj Johansen fra Frederikshavn har en stor kærlighed til sko, og hun vil gå langt for at dyrke sin hobby. På samme tid er hun ofte indsamler for Røde Kors og ser ikke den anden vej, når der tales om den tredje verden.

ORD OG BILLEDE: Maiken Schøning Bruun

Gittemarie er 18 år gammel og ejer over hundrede par sko, hovedsageligt stiletter. Hun køber tit sko på tilbud eller i den lokale genbrugsbutik, hvor hun kommer ugentligt. Hendes fetich for sko startede for cirka fire år siden, hvor hun købte sit første par sko. Gittemarie elsker stiletter, og ikke mindst lyden når man kommer gående ned af gaden. Hun er vild med den flotte holdning, og hun synes, at høje hæle får det bedste frem i kvind kroppen. Hun føler sig mere kvindelig i stiletter end i almindelige flade sko.

"Lyden af stilethæle er lyden af succes. Jeg synes, at der er alt for mange Frederikshavner piger, der har en alt for dvask holdning, og der kunne et par stiletter gøre underværker!"

Da Gittemarie for to år siden skulle på en tur med sin gymnasieklasse, og klassen fik at vide, at de skulle tage praktisk fodtøj på, gik det op for hende, at hun på det tidspunkt ikke ejede et par flade sko. Stiletter kan sagtens være praktiske, men ikke til at sejle i kano, eller gå langt på stranden i, men grønlandere fanger jo heller ikke sæler i bikini, det kommer jo altid an på tid og sted.

"Jeg prøver at skabe min egen stil, og ikke bare flyde med strømmen. Jeg har ikke noget imod at skille mig ud."

Gittemarie udstiller sine sko på sit værelse. Hendes svigerfar lavede en skoreol med designmærket Lola Ramon i toppen og på stængerne, hvor skoene står på, er betrukket med skin. Der er ingen tvivl om, at hendes sko i allerhøjeste grad har det godt.

Gittemarie bor i Frederikshavn sammen med sin far, hun betaler derfor ikke husleje, så en stor del af hendes SU går til sko og tøj. Det dyreste par sko, hun har købt, kostede 1600 kr. Gittemarie er en sand shopaholic.

"Jeg har nok brugt omkring 7000-10.000 kroner på sko."

Gittemarie har det fint med at bruge så mange penge på sko, på trods af der er så mange mennesker i verden, der sulter.

"Jeg tænker over det, det er klart, men jeg elsker min hobby, og jeg tror ikke, at min hobby fra eller til ville gøre den store forskel. Når det er sagt, så er jeg ofte indsamler hos Røde Kors og Folkekirkens nødhjælp."

Gittemarie mener, at man generelt burde gøre mere for at hjælpe dem, der virkelig har brug for det og prøver at gøre så meget, som hun magter.

"Jeg synes alligevel, at man må gøre noget, hvis man kan uden at omlægge hele sit liv."

Gittemarie er også en anerkendt modeblogger med eget domæne og modtager jævnligt gratis skønhedsprodukter, imod at hun afprøver produkterne og anmelder dem/blogger om

dem. Hun modtager faktisk så mange, at hun en gang imellem er nødt til at få sine veninder til at afprøve nogle af produkterne, hvilket er til stor glæde for hendes veninder.

18 Brevkasse

Hvordan får jeg pænt sagt, min omverden skal fucke af med deres mobilmusik?

Hej Reneé-Gert Kandt Filur. Jeg har et stort problem, og jeg håber, at du kan hjælpe mig. Jeg vil gerne være anonym, da jeg er bange for, hvad konsekvenserne af mit spørgsmål kan have efterfølgende. Ser du, kære Reneé-Gert Kandt Filur, jeg er ryger og nyder mange cigaretter ude i vores rygerlounge. Men efterhånden er det blevet svært at nyde dem, da der er en konstant larm fra folks mobiltelefoner. De hører høj musik, og det er ikke, at jeg ikke kan lide musik, men kvaliteten er så ringe, at det gør ondt i mine sarte, sarte ører. Hvad gør jeg?!
Hvad skal jeg sige til dem?
Hvis der ikke snart sker noget, så tror jeg, at jeg må stoppe med at ryge!
Og det ville jo heller ikke være godt. Røgslørede hilsner fra den anonyme hovedpineramte ryger.

RE: Hvordan får jeg pænt sagt, I skal fucke af med jeres mobilmusik?

Hej anonym ryger med hovedpine! Først og fremmest vil jeg ønske dig et stort og varmt tillykke med, at din hørrelse fungerer. Fungerer resten af din krop også, som den skal? Dernæst må Reneé-Gert Kandt Filur erkende, at Reneé-Gert Kandt Filur deler din smerte. Reneé-Gert

The Hojskole Mystery

Dear Mailbox,

For a long time now I have been wondering, speculating and thinking about how.. HOW in the world it can take Laura Sadjedi 10 minutes to smoke a cigarette? Every time I – anybody for that matter – have smoked a whole cigarette, even when doing it sloooooowly, Laura has succeeded at smoking a half – A HALF. How can anyone smoke THAT slowly? What's the technique behind it?

Thanks!

RE: The Hojskole Mystery

René-Gert Kandt Filur will be the first to admit, that the smoking areas are not René-Gert Kandt Filur's most visited areas, but similar whispers have been shared in the shadowy corners of the hojskole. René-Gert Kandt Filur have researched your question, for it puzzles everyone to no end, and with the data René-Gert Kandt Filur have retrieved from René-Gert Kandt Filur's arduous quest, I have come to a troublesome conclusion.
According to ancient mayan legends, there will be born a child with the ability to drag on a cigarette for hours, days.. possibly months, if

Kandt Filur finder det også et stort problem. Reneé-Gert Kandt Filur har typisk oplevet, at wub-wub-wub lydene, som cirkulerer i rygerlounge har overtaget lyden af de flydende ord fra vores nu hviskende læber. Reneé-Gert Kandt Filur deler din frustration, og det er da heller ikke kun i rygerlounge, at wub-wub-wub lydene hersker. Reneé-Gert Kandt Filur savner dagene, hvor man kunne høre fuglene synge, kattene miave og hundene gø.
Uden at man hørte et "Morten Breum-remixzz" af det.
At høre musik de steder, hvor snak burde tage plads, er blevet en vane for mange danskere, og det er synd og skam, at wub-wub-wub lydene har fået den magt, de har.
En ting, du kunne prøve, er at medbringe et kamera og følge de skyldige rundt, indtil du finder ud af, hvor de bor. Herefter erstatter du deres telefoner med plastikkopper, som er bundet sammen med en snor. Ejer du ikke et kamera eller nøglen til de mistænkte værelser, så mød Reneé-Gert Kandt Filur bag fotohuset hver mandag fra kl. 17:51 til kl. 17:55.
Reneé-Gert Kandt Filur har altid en travl dag, og vil ikke gå glip af aftensmaden.

Smovsende hilsner, Reneé-Gert Kandt Filur.

properly trained. The implications of this is groundbreaking!
Imagine, spending time with Laura, and you go for a smoke. Five to ten minutes later, and you're done. Good.
But then, you have to remain social and wait outside in the cold for Laura to finish.. and she doesn't! It drags on for hours, and your getting increasingly hungry and thirsty, but there's no end in sight. Social responsibility deems that no smoker should smoke alone, so you're stuck using your mouth to compose words instead of chewing food or chugging down any kind of beverage, while your lips slowly freeze and starts to disintegrate, as the sun gradually starts to heat Denmark up again.
So what do you do? How do you stop a menace bigger than Dennis?

Well, simply put.. you make her an alcoholic. If she's too busy drinking and vomiting, she can't smoke. And there's no social obligation to drink with her, because, let's be frank.. you're probably disgusted with the amount of fluids that that little body can throw up.
If that doesn't work, René-Gert Kandt Filur has some syringes laying around with god knows what's in them..

BREVKASSE REDAKTØRER:
Reneé-Gert Kandt Filur

BILLEDE: Alexandra Koczka

FROM THE

Vrå Højskole
life

Fra asylcenter til frisør på Vrå Højskole

Den 27-årige kurder, Milad Mahmoud Saaïd, også kaldet Milos, behøvede kun to dage på Vrå Højskole, før han etablerede en frisørsalon på et nedlagt toilet.

ORD: Marie Fuglsang og Alexandra Koczka

BILLEDER: Marie Fuglsang, Alexandra Koczka, Søren Georg W. M. og György Névery

Da Milos var omkring de 23 år, studerede han økonomi på universitet i Aleppo. Under en demonstration mod styret, blev han anholdt af politiet. Den første september 2010 flygtede Milos til Danmark. Det eneste, han vidste, da han rejste var, at hans to brødre var kommet derop fjorten dage før, og at de boede på et asylcenter på Sjælland. *"Vi var meget interesserede i sport, så vi vidste, hvem Peter Schmeichel var, men det var også det," fortæller Milos.*

Milos kommer fra en stor familie med to søstre og ti brødre, men det er kun fem af hans søskende, som er flygtet fra Syrien. Han har to brødre, der er flygtet til Danmark, en til Sverige og en til Holland.

"Nogle gange, når jeg er rigtig glad, kommer jeg til at tænke på dem derhjemme, og jeg får det dårligt med mig selv. Mine forældre bor stadig

i Syrien og tør ikke flygte til vores familie i Tyrkiet, da de er i fare for at blive skudt under flugten."

Da Milos kom til Danmark, blev han sat på et asylcenter, hvor han ikke kendte nogen. På det første asylcenter boede der omkring 800 personer, hvoraf kun ti snakkede dansk. Han blev flyttet rundt til to andre asylcentre og endte på et asylcenter på Avnø. Her mødte han sine to brødre, som var flyttet derop to uger før ham.

"Det var jo en drøm at blive sendt hen til det asylcenter, hvor mine to brødre var."

På asylcenteret fik de 114 kr hver fjortende dag, som de kunne bruge på smøger og så videre, men Milos brugte alle pengene på til at ringe hjem.

Han boede i et år på asylcentre rundt i landet, før han fik kontakt til en socialrådgiver, som hjalp ham i gang med at lave noget.

"Jeg kom i gang med at klippe igen ved en frisør i Næstved. Det var rart. Hvis jeg ikke klipper i fem måneder, taber jeg rytmen og bliver dårlig, og så skal jeg i gang med at lære det hele forfra igen."

Han boede i Næstved og udover at klippe gik han på aftenskole og begyndte at lære dansk.

Milos store drøm er at blive frisør, og det har han villet i fem år. Han har også et mål om at blive dansk statsborger. I 2017 kan han officiel opnå dansk statsborgerskab. At lære sprog har aldrig været et stort problem for ham. Milos taler perfekt arabisk og kurdisk, men han kan også gøre sig forståelig på dansk, engelsk og fransk.

Da han kom her til Vrå Højskole i februar, ville han gerne vise, at han kunne lære at tale dansk og komme ud i Danmark. Ikke bare for sin egen skyld, men også for at vise omverdenen,

at flygtninge ikke kun vil nasse penge af den danske stat, men også ønsker at blive uddannet, så de kan betale Danmark tilbage igen.

"Jeg vil ændre på, hvordan danskere ser på os sorthårede mennesker."

Da Milos ankom til Vrå Højskole, opdagede han et toilet, som var midlertidigt nedlagt. Han så med det samme muligheden for at lave det om til en frisørsalon. Han synes, at "toiletfrisøren" er en både sjov og spontan idé. Placeringen var central, og folk kunne gå forbi og kigge på, hvordan arbejdet skred frem.

"Jeg elsker, når folk står og kigger på, hvad jeg laver. Det er både opmuntrende og hyggeligt."

Han håber, at han efter forårssemesteret kan få lov til at blive elev hos en frisør i Aalborg og stadig bo her på Vrå Højskole.

Klaver:
Minik Markussen

Guitar: Martin Wagner
Keys, vocal: Frida Alstrup
Lead vocal: Noomi Eliassen

Percussion, kor:
Janne Johansen
Malene Bøhlens
Trommer:
Chris Falk Gaden

Bas:
Margrethe May Gruhn

Guitar:
Michael Thorup Jensen

Run Wild – her kommer musikholdet

Duften af kaffe breder sig, stearinlysene flækker og lokalet summer af spænding og småsnak. Lyset er dæmpet, og den jazzede klavermusik fylder lokalet. Det er eftermiddag, og fredagscafeen skal til at starte. Musikholdet skal optræde for første gang foran hele skolen. Men forud ligger en masse forarbejde.

ORD: **Laura Bech Søndergaard**

BILLEDER: **Janus Ørbæk Holmgaard**

Fredag morgen starter musikholdet med at bære instrumenter, forstærkere og andet udstyr ned i foredragssalen. Alt, hvad de har øvet sig på i ugevis, skal om få timer fylde deres kammerater og læreres ører, når de for første gang skal optræde foran hele skolen. Da alt udstyr er flyttet fra musiklokalet, starter den langvarige proces med at få mikrofonerne til at virke, få forstærkeren indstillet rigtigt, få lavet en opstilling, hvor alting fungerer og få testet, at al teknikken virker. Alt dette afsluttes med en længerevarende, til tider frustrerende, lydprøve. I starten virker det hele en smule kaotisk, da folk er i tvivl om, hvad de egentlig skal gøre. Til trods for dette kaos er stemningen god og ikke anstrengt, som man måske ville forvente, den var. Alle er i godt humør og virker spændte på eftermiddagens koncert. Instrumenterne bliver afprøvet skiftevis, og der rettes på indstillinger og lydstyrker. Guitar- og basforstærkere stilles på stole for at optimere lyden. Da alle instrumenter er klar til en gennemspilning, mangler forsangeren, Noomi.

"Hvor er Noomi, nu henne?" udbryder den ene musiklærer, Søren. "Vi kan jo ikke lave lydprøve uden vores forsanger!" Frida forsvinder hurtigt ud af døren, og cirka 30 sekunder senere kommer hun tilbage med Noomi. Lydprøven kan begynde. Søren er klar, indtil han opdager, at der er nogen, der har taget hans stol. Den har Michael snuppet, så han kan sidde godt, når han skal spille. Efter en smule snak frem og tilbage får Michael lov til at beholde stolen, og lydprøven kan gå i gang. Først skal mikrofonerne

testes. Noomi pjatter lidt i starten – måske begynder nerverne at melde sig. Det hjælper nok heller ikke på nervøsiteten, at mikrofonerne bliver ved med at feede, uden nogen tydelig grund. Frustrationen kan tydeligt mærkes hos både lærere, og sangere. Efter et pænt stykke tid er alle mikrofoner indstillet tilfredsstillende, og det er nu guitarernes tur. Der er lidt problemer med Martins guitar. Den vil ikke samarbejde. Efter mere baksen med knapper og pedaler er alle endelig tilfredse med lyden. Videre til Michaels guitar, hvor det eneste problem er en smule raslen. Årsagen er dog hurtigt fundet, et lidt slidt jack-stik. Næste instrument er bassen. Søren registrerer hurtigt, at den lyder lidt ulden, men dette problem er også hurtigt fikset. Alt er nu på plads, og alle er klar til at sparke lydprøven i gang. Musiklæreren Anders er allerede begyndt at slå rytmen an på koklokken, da Søren afbryder ham. Martin står og fumler med sin guitarpedal, og nu er lyden igen ikke, som den skal være. Mere drejen på knapper. "Det er den fede, kornede, reggaelyd vi går efter," siger Søren. Efter flere forsøg lykkes det endnu en gang at finde en lyd, der fungerer sammen med resten af ensemblet.

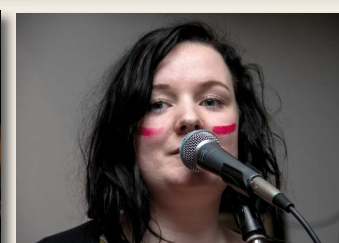
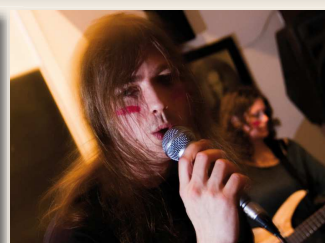
Endelig er alle klar til at begynde lydprøven. Anders slår rytmen an på koklokken, og tæller resten af bandet ind. Der går et næsten umærkeligt sus igennem alle, da Noomi begynder at synge, og der ikke er hul igennem mikrofonen. Men det er kun i 10 sekunder, så virker alt perfekt, og Noomis varme stemmer flyder ud gennem højttalerne og fylder lokalet. Under gennemspilningen render Søren rundt og retter på højttalerne for

at optimere lyden i hele lokalet. Malene har i starten lidt problemer med rytmen på tamburinen – måske spiller nerverne også lidt ind her – for hun falder snart ind i rytmen, og følger Anders på koklokke. Da nummeret er slut, er der lidt uenighed omkring afslutningen, men efter et par ord fra Anders og Søren, virker det, som om det hele falder på plads. Til næste nummer bytter flere af musikerne plads mellem instrumenterne, og de går hurtigt i gang med en ny sang. Denne gang bandets egen produktion, og også denne forløber uden de store problemer. Herefter er det tid til pause, og alle myldrer glade ud af lokalet og trækker ned mod kaffevognen. Der bliver sludret, og stemningen er i top på trods af morgens småproblemer. Tilbage efter pausen er der en smule diskussion om, hvilken mikrofon Chris skal bruge, når det er hans tur til at give den gas som lead-sanger. Han kommer selv med det afsluttende argument; "Det skal være den i midten, for jeg skal kunne tage den ned, og de andre feeder, hvis man flytter dem!" Resten af bandet er nu på plads bag deres retmæssige instrumenter og klar til prøve. Søren er dog ikke klar, for han har fået fyldt sin kaffekop! Anders tæller for, og Frida sætter gang i stortrommen. Snart fyldes hele lokalet af den velkendte disney-sang: *Rigtige mænd*. Chris giver den fuld gas ved mikrofonen, og kommer rigtigt ud over scenekanten. Da de sidste toner klinger ud, kigger alle fornøjet rundt på hinanden. Men så smider Noomi bomben. Hun spørger, om de stadig skal lifte inden omkvædet, og pludselig er alle vildt forvirrede. Nogen ved ikke, hvad hun mener, andre ved

ikke hvor hun mener, og der opstår hurtigt en smule kaos. Efter flere forsøg på at finde det rigtige sted, og flere bidder af sangen er blevet gennemspillet udbryder Martin, højt og irriteret:

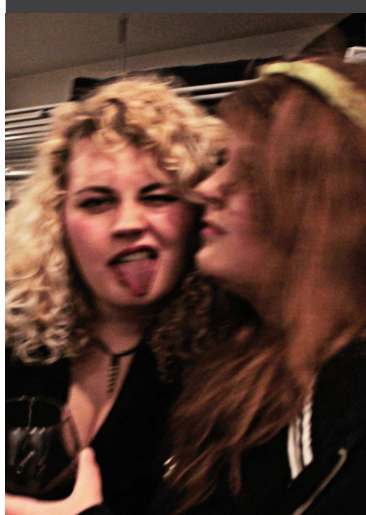
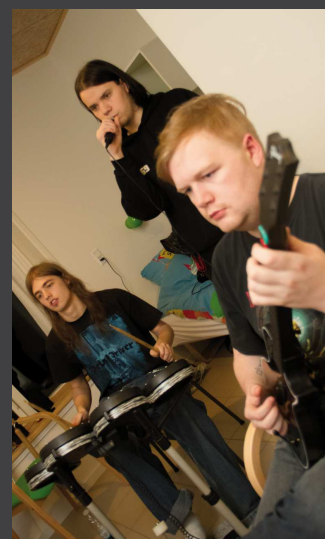
"Kan vi for helvede ikke lære at kommunikere!" Pludselig har han al opmærksomheden. Han er tydeligvis frustreret og virker en smule opgivende. Søren beder ham ligeså stille om at slappe af og tale ordentligt.

"Jamen alle snakker i munden på hinanden, og jeg står og bliver pisseforvirret!" Søren beder ham endnu engang om at tale ordentligt, og de snakker længe, om hvad det er han skal spille, og hvornår. Resten af bandet bliver småirriterede over de mange små gennemspilninger, og alle begynder snart at snakke i munden på hinanden. Pludselig bryder Anders ind og afbryder alle. Han er træt af al den diskussion, og han er sikker på, at alle nu ved hvad de skal spille. Forfra, og uden brok. Denne gang kører alt som det skal, og man kan mærke, at det beroliger alle bandmedlemmerne. Inden alle får lov til at gå, holder Søren og Anders den obligatoriske pep-talk. Søren fortæller bandet, at de skal spille disciplineret, men med overskud. Anders mener, at det handler om at have det sjovt, men med overblik over, hvad der sker omkring en. At holde balancen mellem alle elementer. Det er vigtigt at spille fedt og have kontakt med publikum. Søren understreger, at nervøsitet gør, at man får bedre overblik. Vigtigst af alt er at nyde det! Inden alle forlader lokalet, smider Søren lige en sidste bemærkning; "Husk nu folks, det bliver kun bedre, når der er publikum på!"

BILLEDER: Marie Fuglsang, Alexandra Koczka, Janus Ørbæk Holmgaard og György Névery

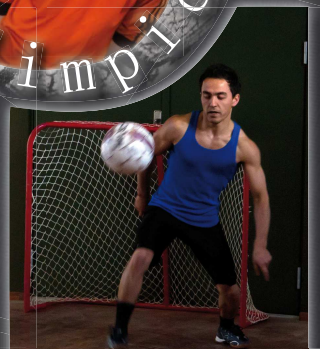

Everyday Life

Fired up. Ready to go.
Fired up. Ready to go.

"Gad vide om jeg kan
løfte hele gulvet."

I er jo totalt ude af fokus, mand.

Ballernes obstruktion, en helt ny forseelse
i dansk fodbold.

Hey! Har I set bolden?

Vinderen er ... laad mig se ... mit hold.

Horoskoper

Vandmanden

20. jan. - 18. feb.
Du vil føle dig som en tredjegrads forbrændt brandmand, efter hvert bad du tager, i de nye bygninger. Hvilket resulterer i at du ingen scoringen får, da du konstant har et ansigt som en opkogt blodtomat. Du vil vågne en morgen og finde

ud af at det hele var en drøm og at det STADIGVÆK er isterninger der kommer ud af brusehovedet. Dit ansigt vil ikke ændre sig før vandværket er blevet fikset. Men bare rolig... sidst på måneden vil du finde kærligheden og en vegetar falder pladask for dig. Månedens råd: Køb dig en våddragt

Fisken

19. feb. - 19. marts Når du vågner op og kigger ud af dit vindue, vil du med det samme kunne ane mørke skyer og se den ildelugtende regn. Apropos ildelugtende må du nok hellere medbringe en eller anden form for maske, så du ikke kan lugte eller smage den tarvelige smag af brændt fisk. Som var den hevet op af en skraldespand, vil selvsamme fisk nok ga-

rantere jammerlige klager fra samtlige borde, selvom lærerstaben nok vil komme med "smagsløgssforræderiske" og kontroversielle udmeldinger som: "Den smager dælmne fint!" eller "For savtan i hevled, den gur li' i æ' mauvsæk!". Frygt dog ikke, ved enden af måneden bryder dagslyset frem, og du kan se frem til en intim date med en bøv. Månedens råd: Stik til søs i en helvedes fart!

Vædderen

20. marts - 19. april Planeternes bane er periodisk blevet filtret ind i hinanden, så der er ikke rigtig noget at fortælle.

NASA og Foreningen af Vesteuropæiske Astrologer samarbejder ligenu om at få det fixet. En tekniker er sendt af sted. Månedens råd: Find og bind dine snøreband.

Tyren 20. april - 20. maj Du vil fortryde dagens sidste slurk af kaffen, efter du er gået fra din kop IGEN. Køkkenpersonalet vil i tyre-flok komme galoperende efter dig og jage dig med pander og kaste med stenhardt rugbrød (udløbsdato: før kristi fødsel) efter dig. Du får to straf valg-

muligheder i denne måned. 1. Køkkenvagter alene resten af året. 2. Spise en plade fiskelasagne. Du vælger selvfølgelig at spise en plade fiskelasagne (Fordi du som ny elev ikke ved bedre) Ingen scoringer denne måned, du lugter for meget af fisk. Månedens råd: Glem ALDRIG at bringe kopperne tilbage

Tvillingen 21. maj - 20. juni Du vil støde på mange glæder og ubehageligheder, når du bevæger dig rundt på skolen som var du en livsglad hakkebøf, der deserterede fra køkkenets overfyldte barakker af gammelt og muggent mad. Du vil møde op til samtlige fester og arrangementer iført dit stiveste puds, og leder efter nogen at dele din nat sammen med. Det vil lykkes, og du hiver endda et par fisk

med hjem. Men pas på, for der gemmer sig to lumre overraskelse til dig og linjerne mellem det etisk rigtige og den uopfyldte trang vil hurtigt blive sløret. I sidste ende vil du blive stillet for en domstol lige meget hvad du vælger, og om du kan se dig selv i spejlet efter en forfærdelig uhumsk, dog underligt tilfredsstillende, aften, vil være op til dig selv. Månedens råd: Lugt er midlertidig, sejr er for evigt!

Krebsen 21. juni - 21. juli Hele måneden, vil det føles som om en kæmpe krebs svømmer rundt i dit tarmsystem. Når du drikker skolens ekstrem stærke kaffe, vil det føles som om at den er fyldt med chilikorn, jalapenas og wasabi. Du vil få et ildebeindende efter den første

tår. Det resulterer i at alt der befinder sig i din skånsomme mavesæk bliver flydende og EKSPLODERER ud af den anden ende igen. Månedens råd: Hold dig tæt på et toilet og fortynd din kaffe med MINDST 1 liter mælk

Løven 22. juli - 22. aug.

Om Løven, Heksen og Garderobeskabet kommer i fjernsynet inden for den nærmeste fremtid er usikkert, men hold alligevel dine øjne åbne i det danske landskab. Samtlige overklassemus har nemlig undsluppet fangskab og har bosat sig i Vrå, eftersom byen udsender tydelige signaler som kulturel elitærisme, og overlegenhed. Musene er flere gange blevet set danse vals og lancier på højskolen, og det kan undre in-

gen at de er blevet set mest i det nye bygninger, da de jo mest af alt ligner to par offentlige biblioteker. Heldigvis har vi underklasseløven Terkel til at rende rundt, så dette problem vil nok snart gå i sig selv. Afslutningsvis vil måneden byde på et svært valg, da der både kommer et spændende interview på TV2 Charlie med Sidney Lee om hans professionelle gamer-karriere, og en guide til en sundere græsplæne med Søren Ryge på DR1. Månedens råd: Hold dig tæt på underklasseløven Terkel.

Jomfruen 23. aug. - 22. sep.

Slingrende ned gennem gangen, med to flasker slavevodka i hænderne, vil du ramle ind i et kæmpe sex-orgie, i dagligstuen. Hvis ikke du med det vunds gør noget ved dit alkohol forbrug vil det udvikle sig til noget ubehageligt

og måske kan du ikke kalde dig selv for jomfru længere. Kærlighed er der ikke noget af mens promillen er høj og brækket sprøjter til alle sider. Stol på dig selv, selv når du er ædru. Så vil kærligheden komme til dig. Månedens råd: Pas på med de hårde procenter

Vægten 23. sep. - 22. okt.

Du vil efter denne måned på Vrå Højskole, opleve at din vægt er FALDET gevaldigt. Din krop er i underskud for skjult fedt, flæsketeg og ISÆR desserter, mere end 2 gange om dagen. Det er et kæmpe problem for din sundhed. Dit tøj bliver alt for småt og du kan ikke få det til at

hænge sammen, med dit spejl billede. Single: Din fedt-forelskelse vægter mere end din trang til at finde den eneste ene. Forhold: Vil du opleve et kæmpe sukkerchok fra din partner men din forfølgelighed holder på din vægt.

Månedens råd: Pas på din vægt

Skorpionen 23. okt. - 21. nov.

Det er hverdag, og du kender rutinen. Som en stukket skorpion vil du skynde på din stadig trætte krop ned til morgensamlingen. Selvfølgelig, af ren og skær frygt for din stikkende samvittighed Pia uundgåeligt vil prikke til, når hun hiver dig i ørerne fordi du kommer for sent. Dit humør vil skifte flere gange i løbet af dagen, og da du kommer hjem en dag, vil du bide din pude i stykker og knække to tænder pga. din dårlige mundhygiejne. Senere, selvsamme dag, vil du mod-

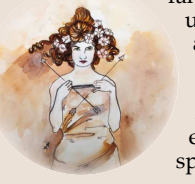

tage et opkald, og mens du snakker vil du til din rædsel, samt alle andres i rummet, opdage at du er kommet til at drikke af skolens kaffe. Da stemmen i røret fortæller dig at du er adopteret, vil du få lyst til at kaste op men kan ikke. Kaffen i din krop er størknet, som hurtigtværende cement, og du vil blive nødt til at tage på sygehuset.

Månedens råd: Book en charterrejse til Syd Korea.

Skytten 22. nov. - 20. dec.

Du vil ikke tro dine egne RUNDE øjne, når du åbner din beskidte windows computer og ser at internettets ekstreme HIGH-SPEED hastighed flyver som den hurtigste pil gennem værelset overraskende nok også selvom styresystemet er windows 95. Du går STRAKS på facebook og tjekker ind på toiletet, ja TÆNK

ENGANG! Internettet virker selv med én lukket dør. Du befinder dig i en fantastisk cyberspace verden og udelukker dig totalt fra fællesskabet. Du bliver ramt af amors pil, du har formået på en time at åbne 211 datingsites klar til at oprette en bruger på hver eneste. Du er kongen af cyberspace med FIRKANTEDE øjne.

Månedens råd: Husk dine RIGTIGE venner udenfor cyberspace!

Stenbukken 21. dec. - 19. jan.

Hver anden onsdags højdepunkt, FÆLLESSPISNING. Du har glædet dig hele ugen til en varm fiske-delle. Du står endelig i den monster lange kø til buffeen og prøver at holde appetitten oppe blandt den tunge duns af døende vrå-borgere med sure strømper i sandalerne. Mens du venter vil du skrabe maddrester af tallerknen, med dine negle. Du vil ud af øjenkrogen skimte et gråt lig slikke på et stykke spegepølse hvorefter personen rynker på hovedet og lægger det tilbage igen.

Spegepølestykket vil være forbundet til ligets mundvig med en savltråd, som en lille gennemsigtig svævebane. FØJ. Du vil i angst gå videre og da du endelig er nede ved fiskedellerne vil du overvære endnu et uforglemmeligt øjeblik. Du vil i slowmotion se en slimet grøn akrobat busser falde ned på fadet, LIGE der hvor fiske-dunserne ligger. Du får travlt i denne måned, du skal ud og finde en kæreste der kan invitere dig ud og spise hver anden onsdag.

Månedens råd: Vrå pizzeria åbner kl. 16:00